

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1841.

17 Ιανουαρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Δηλοποιήσεις 1) τρεῖς τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ πλημμελειοδ. εισαγγελέως. — 2) τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ἐισηγητοῦ δικαστοῦ Κ. Γ. Χάν. — Κλητήρια ἐπικρίματα 1) τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικαῖς εισαγγελέως. — 2) τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Λαμῖα πλημμελειοδ. ἀνακριτοῦ — 3) δυο τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πλημμελειοδικαῖς εισαγγελέως. — Κατασχέτηρια τρία τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτοῦ. — Προγράμματα τέσσαρα τοῦ προέδρου τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν. — Ἀποφάσεις 1) τοῦ ἐν Ναυπλίῳ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. — 2) τοῦ ἐν Τριπόλει δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. — 3) τοῦ ἐν Λαμῖα δικαστηρ. τῶν πρωτοδικῶν. — 4) τοῦ ἐν Πιτραις δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. — Δηλοποιήσεις πλειστηριασμοῦ τοῦ κλητήρος τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν. — Περιλήψεις ἀναφορῶν 1) περὶ χωρισμοῦ κτημάτων. — 2) περὶ διαζεύξεως. — Παρόγραφα.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

(Ἐλ. 7 Ἰανουαρίου) (1)
(Ἀριθ. ἐγγράφ. 3910.) (Ἀρ. διδλ. καταχ. 4.) α.
Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ πλημμελειοδικαῖς εισαγγελέως
δηλοποιεῖ, ὅτι

Τὸ ἐνταῦθα δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν δι' ἀποφάσεώς του τῆς 17 τοῦ παρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου, κατεψήφισεν ἐξάμηνον φυλάκισιν εἰς τινὰς κρατουμένους εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐξεταστικὴν φυλακὴν, διότι τὴν νύκτα τῆς 17 Ἰουλίου τὸ ἥδη λήγοντος ἔτους, ἐπροσπαθήσαν νὰ κατορθώσωσι διὰ τῆς βίας τὴν ἐλευθεσίαν των.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1840.

(Τ. Σ.)

Ὁ εισαγγελεὺς Κ. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

(Ἐλ. 7 Ἰανουαρίου) (2)
(Ἀριθ. ἐγγράφ. 3911.) (Ἀρ. διδλ. καταχ. 4.) β.
Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ πλημμελειοδικαῖς εισαγγελέως
δηλοποιεῖ, ὅτι

Τὸ ἐνταῦθα δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν διὰ τῆς ἀπὸ 20 τοῦ τρέχοντος μηνὸς ἀποφάσεώς του, κατεψήφισε τριμηνον φυλάκισιν κατὰ τινος γυναικὸς ὡς ὑπαίτιον μοιχίας, πρᾶχθείσης εἰς Ἀγρίνιον ἐν τῇ διαστάσει τοῦ ἥδη λήγοντος ἔτους.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1840.

(Τ. Σ.)

Ὁ εισαγγελεὺς Κ. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

(Ἐλ. 7 Ἰανουαρίου) (3)
(Ἀριθ. ἐγγράφ. 3819.) (Ἀριθ. διδλ. καταχ. 5.)
Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ πλημμελειοδικαῖς εισαγγελέως
δηλοποιεῖ, ὅτι

Τὸ ἐνταῦθα δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 103 ἀποφάσεώς του κατέγνω ἐνιαυσίον φυλάκισιν εἰς τινὰ ἀλλοδαπὸν ὡς ὑπαίτιον ὑπευθύνσεως ὑπερδαινοῦσης τὴν ποσότητα τῶν εἰς αὐτὸν ὀφειζομένων, ἀλλ' ὅχι καὶ τῶν τετρακοσίων καὶ πρᾶχθείσης εἰς Τριπολιν τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγουστον.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1840.

(Τ. Σ.)

Ὁ εισαγγελεὺς Κ. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

(Ἐλ. 9 Ἰανουαρίου) (Ἀρ. διδλ. καταχ. 12.)
(Ἀρ. ἐγγράφ. 5.)
Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Βρυόγγ. Ἀβραάμ Ἰσραηλίου ἐμπόρου
ἐισηγητὴς, δ. κ. κ. τ. τ.

Διατάττομεν, νὰ συγκροτηθῇ ἡ συνέλευσις τῶν ἀναγνωριστέων δανειστῶν τοῦ ἀνωτέρω πτωχεύσαντος, τὴν πρῶτην Φεβρουαρίου τοῦ προσεγγίζοντος ἐτους 1841, ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῶν συμβουλίων τοῦ ἐνταῦθα πρωτοδικείου, ὡς ἐμποροδικείου, κατὰ τὴν 11 ὥρα π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Ἐξεδόθη ἐν Χαλκίδι, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1840.

Ὁ ἐισηγητὴς Γ. ΧΑΝ.

Ἰσὺν τῷ πρωτοτύπῳ.

(Τ. Σ.)

Ὁ ὑπογράμ. Ε. Παῖσος

ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ.

(Ἐλ. 7 Ἰανουαρίου) (Ἀριθ. διδλ. καταχ. 9.)
(Ἀριθ. ἐγγράφ. 3704.)
Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικαῖς εισαγγελέως.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀρ. 145 τῆς 13 Σεπτεμβρίου τοῦ λήγοντος ἔτους βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ οἱ Γεώργιος Σαμαράς καὶ Ἰωάννης Γκαδοσυμπέθερος παρεπέμφθησαν εἰς τὸ ἀκρατήριον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἵνα δικασθῶσι κατὰ τὸν νόμον, ὡς ὑπαίτιοι, ὅτι τὴν νύκτα τῆς 26—27 Ἰουνίου ε. ε. ἐκλεψαν ἀπὸ τὴν ἐν Καστρὶ οἰκίαν τοῦ Ζήχου Νικολάου διάφορα κινητὰ, ἀνήκοντα εἰς αὐτὸν τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει μὲν τὰς εἴκοσι ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς 400 δραχμάς, ὅτι τὴν ἐτιμήσαν 27 Ἰουνίου ἐκλεψαν εἰς θέσιν Βρύξας τοῦ χωρίου Καστρὶ ἀπὸ τοῦ ποίμνιου τοῦ ἰδίου Ζήχου Νικολάου μίαν μὲν, καὶ τὴν νύκτα 27—28 Ἰουνίου ἐν σαμάρῃ καὶ ἐν καπίστρῃ ἀνήκοντα εἰς τὸν Γεώργιον Παναγιώτου κάτοικον Μυσοῦντος, πλημμελήματα προνοούμενα ἀπὸ τοῦ ἀρθροῦ 373 συνδυασμένων μετὰ τοῦ ἀρθ. 376 ἀρθ. 2 καὶ 7 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Τὰ ἀρθ. 460 καὶ ἐπ. τῆς ποιν. δικονομίας καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 1816 καὶ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου ε. ε. ἐγγράφον τῆς ἐνταῦθα μοιροφτίας ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ἐξάγεται ὅτι ὁ Γεώργιος Σαμαράς δὲν εἶναι παρὼν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του, προσκαλοῦμεν διὰ τοῦ κλητήριου τούτου ἐπικρίματος τὸν εἰρηγόνον Γεώργιον Σαμαρὰν κάτοικον τοῦ χωρίου Γαλτζάδες τῆς Εὐδοίας φεγγόν ἡ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ ἀκρατήριον τοῦ ἐνταῦθα πλημμελειοδικείου τὴν τριμνησίαν Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1841 ἡμέραν πέμπτην ὥραν 10 π. μ. ἵνα δικασθῇ κατὰ τὸν νόμον διὰ τὰς αὐτῆς ἐκτεθείσας πράξεις κατὰ τὸ διαληθὲς βούλευμα μετὰ τοῦ συγκατηγορουμένου Ἰωάννου Γκαδ συμπέθερος, ἀλλῶς θέλει δικασθῇ ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθ. 462 τῆς ποιν. δικονομίας.

Τὸ κλητήριον τοῦτο ἐπικρίμα θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὸ χωρίον Γαλτζάδες τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου Γεωργίου Σαμαρά εἰς τὴν πόλιν ταύτην θέλει δημοσιευθῇ διὰ τοῦ δημοσίου φύλλον ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος.

Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1840.

(Τ. Σ.)

Ὁ εισαγγελεὺς Ε. Α. ΤΥΠΑΛΛΟΣ.

(Ἐλ. 7 Ἰανουαρίου) (Ἀρ. διδλ. καταχ. 8.)
(Ἀρ. ἐγγράφ. 955.)
Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Λαμῖα πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτῆς.

Λαθόντες ὑπ' ὄψιν τὴν δικογραφίαν τῆς ἐνεργουμένης ἀνακρίσεως ἐπὶ κλοπῇ πλημμελήματα προνοούμενα καὶ τιμωρούμενα ἀπὸ τὰ ἀρθ. 373 καὶ 374 τοῦ ποιν. νόμου, κατὰ τοῦ Νικολάου Γεροσταμάτη καὶ Ἀναστασίου Δημ. Γκουρμάζου, κατοίκων εἰς χωρίον Ραχλαῖς τοῦ δήμου Κρεμαστῆς Λαρίσης, φυγόντων εἰς τὸ Τουρκικὸν κράτος.

Δυνάμει τῶν ἀρθ. 211, 193, καὶ 194, τῆς ποιν. Δικονομίας καλοῦμεν τοὺς εἰρηγόνους νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν αὐτοπροσώπως ἐντός τριῶν μηνῶν διὰ ν' ἀπολογηθῶσιν εἰς τὴν κατ' αὐτῶν κατηγορίαν.

Ἡ κατὰ νόμον τοιχοκόλλησις τοῦ παρόντος κλητήριου ἐπικρίματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Κυρίου εισαγγελέως τῶν ἐν Λαμῖα πλημμελειοδικῶν.

Ἐγένετο ἐν Λαμῖα, τὴν 28 Δεκεμβρίου τοῦ 1840 ἔτους.

Ὁ ἀνακριτὴς Μ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ.

(Τ. Σ.)

Ὁ ὑπογραμματεὺς Γ. Α. Σπορίδης.

(Ἐλ. 23 Δεκεμβρίου) (1)
(Ἀριθ. ἐγγράφ. 106.) (Ἀρ. διδλ. καταχ. 18.) α.
Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πλημμελειοδικαῖς εισαγγελέως.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀρ. 93 βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀνεπέμφθη εἰς τὸ ἀκρατήριον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἡ δίκη κατὰ τοῦ Μικῆ Γεωργίου Ἀρακῆ ἐκ Χίου, καὶ κατοίκου εἰς Ἐρμούπολιν ἐγγυῶν ἐτῶν 24, ὡς ὑπαίτιου ὅτι κατὰ τὴν 2 Νοεμβρ. 1838 ἐλαβεν ἐν γνώσει αὐτογνωμόνας, καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἔχοντος δικαίωμα εἰς τὴν κατοικίαν του μίαν λέμβον μετὰ δύο κωπὰ καὶ μίαν κάππαν τοῦ ἐκ Πανόρμου τῆς Θήνου Ἰωάννου Σαρδέλη, διὰ νὰ τὰ ἐξη παρανόμως ὡς ἰδιοκτησίαν του, ὅν ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς ὀχτὼ εἴκοσι, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς τετρακοσίας, πλημμελήματα προνοούμενα ἀπὸ τοῦ ἀρθ. 373 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος οὗτος ἐφυγάδευσε καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του.

Ἰδόντες τὰ ἀρθ. 460 καὶ 461 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Κλητεύομεν τὸν μνησθέντα Μικῆ Ἰω. Ἀρακῆ νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκρατήριον τῶν ἐν Σύρῳ πλημμελειοδικῶν τὴν πρώτην παρασκευὴν δικάσιμον ἡμέραν μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν, ἀρ' ἡς ἡμέρας δημοσιεύσῃ τὸ παρὼν διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος, ὅπως ἀπολογηθῇ καὶ δικασθῇ κατὰ τὸν νόμον ἐπὶ τῆς προσημειωθείσης κατηγορίας· ἀλλῶς θέλει δικασθῇ ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθ. 462 τῆς ποιν. δικονομίας.

Τὸ παρὼν κλητήριον ἐπικρίμα προσηκόντως ὑπογεγραμμένον καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν ἐπίσημην σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας, θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ συγδίκου, καὶ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ πλημμελειοδικείου Σύρου ἐν τῇ διὰ τὰς τοιχοκολλήσεις προσδιορισμένῳ τόπῳ, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τοῦ παραρτ. τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος.

Ἐν Ἐρμούπολει, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1841.

(Τ. Σ.)

Ὁ εισαγγελεὺς Μ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.

(Ἐλ. 15 Ἰανουαρίου) (2)
(Ἀριθ. ἐγγράφ. 109.) (Ἀρ. διδλ. καταχ. 18.) β.
Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πλημμελειοδικαῖς εισαγγελέως.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀρ. 114 βούλευμα τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Σύρῳ πλημμελειοδικῶν, διὰ τοῦ ὁποῖου παρεπέμφθη εἰς τὸ ἀκρατήριον τοῦ ἰδίου δικαστηρίου, ἡ κατὰ τοῦ Ἀναστασίου Ἀθανασίου Χαρίτου ἐκ Κυθωρῶν καὶ κατοίκου Ἐρμούπολεως ἐτῶν 25, ἀρτοποιῦ δίκην, ὡς ὑπαίτιου ὅτι κατὰ τὴν 12 Ἰουνίου 1840 ἐν Ἐρμούπολει, ἐξέδρισε τὴν τιμὴν τοῦ Γεωργίου Δάρα ἀγορόνμου, προσπαθὼν εἰς τὸν ἰδίον ἰδιώματα, τὸ δὲ εἶδος τῆς προσβολῆς δύναται νὰ ἐξη ἐπιβεβαιωθῇ ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὑδρισθέντος καὶ εἰς τὰς σχέσεις τῆς τάξεως του, πλημμελήματα προνοούμενα ἀπὸ τοῦ ἀρθ. 29 § 3, τοῦ περὶ ἐξουδίσεως ἐν γένει καὶ περὶ τύπου νόμου.

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος εἶναι φυγάς καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του Ἰδόντες τὰ ἀρθ. 460 καὶ 461 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Κλητεύομεν τὸν μνησθέντα κατηγορούμενον Ἀναστάσιον Ἀθανάσιον Χαρίτου νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκρατήριον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν τὴν πρώτην τρίτην, ἡμέραν δικάσιμον, μετὰ τὴν παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ νὰ ἀπολογηθῇ καὶ δικασθῇ κατὰ τὸν νόμον, ἀλλῶς θέλει δικασθῇ ἐρήμην, συμφώνως μετὰ τὸ ἀρθ. 462 τῆς ποιν. δικονομίας.

Τὸ παρὼν κλητήριον ἐπικρίμα προσηκόντως ὑπογεγραμμένον καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας, θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ συγδίκου καὶ εἰς τὴν Ἐρμούπολιν καθέδραν τοῦ πλημμελειοδικείου, κατὰ τὸ διὰ τὰς τοιχοκολλήσεις προσδιορισμένον μέρος, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τὴν παραρτήματος τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος.

Ἐν Ἐρμούπολει, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1841.

(Τ. Σ.)

Ὁ εισαγγελεὺς Μ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.

ΚΑΤΑΣΧΕΤΗΡΙΑ.

(Ελ. 11 Ιανουαρίου.)
(Αριθ. έγγράφ. 1784.)

(1)

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 14.) α.

Ο παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτῆς.

Ἰδόντες τὰ ἀρθρὰ 220 καὶ 214 τῆς ποιν. δικονομίας, ἐπειδὴ ὁ Δημήτριος Βλαχάκης, ἐπαγγελλόμενος πρὸς τὴν ἐργάτης παρὰ τοῦ Βασίλ. Νομισματοκοπέως, κατοικοῦς εἰς Ἀθήνας, κατηγορούμενος ἐπὶ ἀποπειρᾷ φόνου, κακουργήματι προνοουμένου ἀπὸ τὰ ἀρθρὰ 88 καὶ 49 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐφυγεν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διατριβῆς του.

Παρακαλοῦμεν ἀπάσας τὰς πολιτ. καὶ στρατιωτικὰς Ἀρχὰς καθόσον ἐκτείνεται ἡ ἀρμοδιότης των νὰ κατὰσχῳσι καὶ διὰ τῆς βίας προάγῳσι (συμμορφούμενοι μετὰ τὸν νόμον) ἀνυπερθέτως ἐνώπιον ἡμῶν, ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφείῳ, κειμένῳ ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ὁδὸν Ὀδυσσοῦ, τὸν εἰρημένον τοῦ ὁποῖου τὰ χαρακτηριστικά εἶναι κάτω σημειωμένα.

Τὸ παρὸν κατασχετήριον ὑπογεγραμμένον παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ δικ. γραφείῳ καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα ἡμῶν, θέλει τοιχοκολληθῇ καὶ δημοσιευθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 194 τῆς ποιν. δικονομίας.

Χαρακτηριστικά.

Ὄνομα Δημ. Βλαχάκης, ἐπαγγελμα ἐργάτης, ἡλικία 36 ἐτῶν, πατὴρ Κόρωνα τῆς Κρήτης, πρόσωπον στρουγγύλ.ν. στόμα μέτριον, μύστακα μέγαλα καὶ μαύρα, ὀφθαλμοὶ μαῦροι, ἀνάστημα ὑψηλόν, τρίχες μαῦρες, μὲτη μετρία, μέτωπον ὀμῶς, ἐνδύματα δρακοφορεμένα, γλῶσσα ἑλληνική.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1840.

Ὁ ἀνακριτὴς Α. ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΣ.
Ὁ δικ. γραφ. Δ. Σακελλαρίδης.

(Τ. Σ.)

(Ελ. 11 Ιανουαρίου.)
(Αριθ. έγγρ. 1835.)

(2)

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 14.) β'.

Ο παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτῆς.

Ἰδόντες τὰ ἀρθρὰ 220 καὶ 214 τῆς ποιν. δικονομίας, καὶ τὸ ἀρθρὸν 208 § 3, τῆς ποιν. δικονομίας, ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης Καστουργιάννης, ἐπαγγελλόμενος κτίστης, κατοικοῦς προσωρινῶς εἰς Θήβας, κατηγορούμενος ἐπὶ αἰκίαις, πλημμέλημα προνοουμένου ἀπὸ τὰ ἀρθρὰ 308 τοῦ ποιν. νόμου, ἐφυγεν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διατριβῆς του.

Παρακαλοῦμεν ἀπάσας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς Ἀρχὰς καθόσον ἐκτείνεται ἡ ἀρμοδιότης των νὰ κατὰσχῳσι καὶ διὰ τῆς βίας προάγῳσι (συμμορφούμενοι μετὰ τὸν νόμον) ἀνυπερθέτως ἐνώπιον ἡμῶν, ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφείῳ, κειμένῳ ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ὁδὸν Ὀδυσσοῦ, τὸν εἰρημένον τοῦ ὁποῖου τὰ χαρακτηριστικά εἶναι κάτω σημειωμένα.

Τὸ παρὸν κατασχετήριον ὑπογεγραμμένον παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ δικ. γραφείῳ καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα ἡμῶν, θέλει τοιχοκολληθῇ καὶ δημοσιευθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 194 τῆς ποιν. δικονομίας.

Χαρακτηριστικά.

Ὄνομα Ἰωάννης Καστουργιάννης, ἐπάγγελμα κτίστης, ἡλικία ἐτῶν 30, πατὴρ Καστουργιά, μύστακα μαῦρα, ὀφθαλμοὶ μαῦροι, ἀνάστημα μέτριον, τρίχες μαύραις, ἐνδύματα δρακοφορεμένα καὶ με γούναϊς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1840.

Ὁ ἀνακριτὴς Α. ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΣ.
Ὁ δικ. γραφ. Δ. Σακελλαρίδης.

(Τ. Σ.)

(Ελ. 11 Ιανουαρ.)
(Αριθ. έγγράφ. 5783.)

(3)

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 14.) γ'.

Ο παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτῆς.

Ἰδόντες τὰ ἀρθρὰ 220 καὶ 214 τῆς ποιν. δικονομίας, ἐπειδὴ ὁ Πολυζῶς Αἰξεντίου ἐξ Ἀταλάντης, ἐπαγγελλόμενος ὑπηρέτης, κατοικοῦς ἄγνωστος, κατηγορούμενος ἐπὶ κλοπῇ ὑπερβαίνουσα τὰς τετρακοσίας δραχμ. ἐφυγεν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διατριβῆς του.

Παρακαλοῦμεν ἀπάσας τὰς πολιτ. καὶ στρατιωτικὰς Ἀρχὰς καθόσον ἐκτείνεται ἡ ἀρμοδιότης των νὰ κατὰσχῳσι καὶ διὰ τῆς βίας προάγῳσι (συμμορφούμενοι μετὰ τὸν νόμον) ἀνυπερθέτως ἐνώπιον ἡμῶν, ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφείῳ, κειμένῳ ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ὁδὸν Θεάτρου, τὸν εἰρημένον τοῦ ὁποῖου τὰ χαρακτηριστικά εἶναι ἄγνωστα.

Τὸ παρὸν κατασχετήριον ὑπογεγραμμένον παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ δικ. γραμματέως καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα ἡμῶν, θέλει τοιχοκολληθῇ καὶ δημοσιευθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 194 τῆς ποιν. δικονομίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Δεκεμβρίου 1840.

Ὁ ἀνακριτὴς Π. ΔΕΛΙΓΕΛΟΣ.
Ὁ δικ. γραμματεὺς Α. Καμπάνης.

(Τ. Σ.)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ.

(Ελ. 7 Ιανουαρ.)
(Αριθ. έγγράφ. 206.)

(1)

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 3.) α.

Ο πρόεδρος τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν.

Ἐπειδὴ ὁ εἰρηνοδίκης Ψωφίδης, ὡς συμβολαιογράφος, διεύθυνε πρὸς ἡμᾶς διαθήκην τοῦ ἀποδιδόντος Κωνσταντίνου Ἀλεξάνδρου, κατοικοῦ Στεννίτζης, ἐν ἀντιγράφῳ, δημοσιευθεσμένην, εἰδοποιούμενος τοὺς ἔχοντας ἀπ' αὐτὴν συμφέρον, νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγράμματος, τοῦ ὁποῖου ἀντίγραφον διευθυνθήσεται πρὸς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ταύτης πρὸς καταχώρισιν, ἐν ἑτερον θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ διαθέτου, καὶ ἄλλο εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 18 Δεκεμβρ. 1840.

Ὁ πρόεδρος Χ. ΜΙΑΙΑΝΗΣ.
Ὁ γραμματεὺς Ν. Ι. Ροδινός.

(Τ. Σ.)

(Ελ. 7 Ιανουαρίου.)
(Αριθ. έγγράφου 207.)

(2)

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 3.) β'.

Ο πρόεδρος τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν.

Ἐπειδὴ ὁ εἰρηνοδίκης Νυμφασίας, ὡς συμβολαιογράφος, διεύθυνε πρὸς ἡμᾶς ἐν ἀντιγράφῳ διαθήκην τοῦ ἀποδιδόντος Παναγιώτου ἱερέως Σακελλαρίου, κατοικοῦ Τοπόριστας, δημοσιευθεσμένην, εἰδοποιούμενος τοὺς ἔχοντας ἀπ' αὐτὴν συμφέρον, νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ Ἑλλην. Ταχυδρόμου, δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγράμματος, τοῦ ὁποῖου ἀντίγραφον διευθυνθήσεται πρὸς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ταύτης πρὸς καταχώρισιν, ἐν ἑτερον θέλει τοιχοκολληθῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ δικαστηρίου τούτου, καὶ ἄλλο εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ διαθέτου.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 18 Δεκεμβρίου 1840.

Ὁ πρόεδρος Χ. ΜΙΑΙΑΝΗΣ.
Ὁ γραμματεὺς Ν. Ι. Ροδινός.

(Τ. Σ.)

(Ελ. 7 Ιανουαρίου.)
(Αριθ. έγγράφ. 210.)

(3)

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 3.) γ'.

Ο πρόεδρος τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν.

Ἐπειδὴ ὁ συμβολαιογράφος Τριπόλεως διεύθυνε πρὸς ἡμᾶς διαθήκην ἐν ἀντιγράφῳ τοῦ ἀποδιδόντος Δημητρίου Δεληγιάννη, κατοικοῦ Κανδύλας, δημοσιευθεσμένην, εἰδοποιούμενος τοὺς ἔχοντας ἀπ' αὐτὴν συμφέρον, νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ Ἑλλην. Ταχυδρόμου, δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγράμματος, τοῦ ὁποῖου ἀντίγραφον διευθυνθήσεται πρὸς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ταύτης πρὸς καταχώρισιν, ἐν ἑτερον θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ διαθέτου, καὶ ἄλλο εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 21 Δεκεμβρίου 1840.

Ὁ πρόεδρος Χ. ΜΙΑΙΑΝΗΣ.
Ὁ γραμματεὺς Ν. Ι. Ροδινός.

(Τ. Σ.)

(Ελ. 5 Ιανουαρίου.)
(Αριθ. έγγράφ. 212.)

(4)

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 3.) δ'.

Ο πρόεδρος τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν.

Ἐπειδὴ ὁ εἰρηνοδίκης Ἀστρεὺς, ὡς συμβολαιογράφος, διεύθυνε πρὸς ἡμᾶς ἐν ἀντιγράφῳ διαθήκην τῆς ἀποδιδόνσης Μόσχας Μ. Τελλαδιδῆς ἐκ Καρακοδονίου, δημοσιευθεσμένην, εἰδοποιούμενος τοὺς ἔχοντας ἀπ' αὐτὴν συμφέρον, νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ Ἑλλην. Ταχυδρόμου, δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγράμματος, τοῦ ὁποῖου ἀντίγραφον διευθυνθήσεται πρὸς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ταύτης πρὸς καταχώρισιν, ἐν ἑτερον θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τῆς διαθέτου, καὶ ἄλλο εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1840.

Ὁ πρόεδρος Χ. ΜΙΑΙΑΝΗΣ.
Ὁ γραμματεὺς Ν. Ι. Ροδινός.

(Τ. Σ.)

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ.

(Ελ. 7 Ιανουαρίου.)
(Αριθ. έγγράφ. 233.)

(Αριθ. βιβλ. καταχ. 11.)

Τὸ ἐν Ναυπλίῳ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν.

Συγκείμενον παρὰ τῶν δικαστῶν Μιχαὴλ Οἰκονόμου προέδρου, Χρ. Ματαζίδου, Χρ. Στ. Ἀντωνοπούλου, Κωνσταν. Φεταλίδου, καὶ Ἰωάννου Γ. Ν. Μαυρομάτη, κωλυμένου τοῦ δικαστοῦ Δημητρίου Κ. Σούτζου, καὶ ἀπόντος τοῦ δικαστοῦ Ἀθανασίου Πλατήκα.

Συνεδρίασαν δημοσίῳς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν 28 Δεκεμβρ. 1840, παρόντων τοῦ τε εἰσαγγελέως Νικ. Ἰωαννίδου καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Δημ. Γεωργιάδου, κωλυμένου τοῦ γραμματέως Νικολ. Α. Σιδωποπούλου, ἵνα δικάσῃ τοὺς Παῦλον Ἠλία Παύλου, τὸν καὶ Κούζον, Μανόλην Κ. Καρακαλὴν, κατοίκους Σπετζῶν, παρόντας, καὶ Γεώργιον Μπαρμπάρεσσον ἀπόντα, καὶ κατηγορουμένους ἅπαντας ἐνεκα αἰκίῶν καὶ τραυματίων.

Οἱ ἀδελφοὶ Μιχαὴλ καὶ Νικόλαος Ζωταραῖοι ἐνεκάλεσαν τοὺς κατηγορουμένους ὡς αἰκίσαντας καὶ τραυματίσαντας αὐτοὺς τὴν νύκτα τῆς 28 — 29 Ἰανουαρίου 1840 ἐν Σπέτζαις.

Ἐνεργηθείσης προανακρίσεως, ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 190 τῆς 25 Ἰουλίου ε. ε. βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ ἀνεκρίθησαν οἱ κατηγορούμενοι εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, διὰ νὰ δικασθῶσιν ὡς ὑπαίτιοι, τοῦ ἐπὶ τὴν νύκτα τῆς 28 — 29 Ἰανουαρίου 1840 ἐν Σπέτζαις κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ρουκά καλουμένην, ἐκ προμελέτης ἀπεφάσιον καὶ ἡ κίσα ἀπαντες μὲν τοὺς ἀδελφοὺς Μιχαὴλ καὶ Νικόλαον Ζωταραῖους διὰ ξύλων εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ σῶμα, ὁ δὲ Παῦλος Κούζος ἐτραυματίσθη τὸν Μιχαὴλ Ζωταρὰ καὶ διὰ μαχαίριον εἰς τὴν κεφαλὴν ἐκ τῶν ὁποίων αἰκίῶν ὑπέπεσαν ἀμφότεροι εἰς ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν, διαρκέσαντες πλέον μὲν τῶν τριῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν τριάντων ἡμερῶν, ἐνεκα πλημμελήματος, προνοουμένου καὶ τιμωρομένου ἀπὸ τῶ ἀρθροῦ 307 § 4 τοῦ ποιν. νόμου.

Κατὰ συνέπειαν ὁ εἰσαγγελεὺς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4079 καὶ 4577, κλητηρίων θεοπισμάτων τοῦ ἐκλήτεως τοὺς παρόντας κατηγορουμένους Παῦλον Η. Παύλου ἢ Κούζον, καὶ Μανόλην Κ. Καρακαλὴν, καὶ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4577, τῆς 16 Ἀυγούστου ε. ε. κλητηρίου ἐπιζήμιος, καταχωρήσας τὴν 5 Σεπτεμβρ. ε. ε. εἰς τὸ παράρτημα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 38 φύλλου τῆς ἐφημερ. ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος καὶ τοιχοκολληθέντος ἐν Σπέτζαις καὶ ἐν Ναυπλίῳ, εἰς τὰ διὰ τὰς τοιχοκολληθείσων ἐγγράφων προσδιορισμένα μέρη, κατὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 789 τῆς 26 Σεπτεμβρ. 1840 ἐγγράφον τοῦ δημάρχου Σπετζῶν, καὶ τὸ ἀπὸ 2 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους ὑπ' ἀριθ. 1073, 1134, 1092, ἐγγράφον τοῦ δημάρχου Ναυπλίας, καὶ τὸ ἀπὸ 29 Ἀυγούστου 1840, ἀποδεικτικὸν τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητήρος Ἰωάννου Μεθνήτιου, ἐκλήτεως τὸν ἀπόντα Γεώργ. Μπαρμπάρεσσον νὰ ἐμφανισθῶσιν ἅπαντες σήμερον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου, διὰ νὰ δικασθῶσιν ἐνεκα τῆς ἀνω ἐκτεθείσης πράξεως ἀλλὰ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ Γεωργ. Μπαρμπάρεσσου.

Ἐξετάσαν τοὺς παρόντας κατηγορουμένους περὶ τῆς ταυτότητός των.

Ἀκοῦσαν τὸν εἰσαγγελεᾶ αἰτήσαντα τὴν κατ' ἐρήμην αὐτοῦ πρόνοιαν τῆς δίκης ὡς κλητευθέντος προσηκόντως, καὶ συζητήσεως τῆς κατ' ἐρήμην συζητήσεως. Ἀκοῦσαν τὸν εἰσαγγελεᾶ ἀπαγγέλλαντα συνοπτικῶς τὴν ἐννοίαν τῆς κατηγορίας. Ἐξετάσαν ἐνόρκως τοὺς μάρτυρας τῆς κατηγορίας καὶ τῆς υπερασπίσεως.

Ἀναγνωσθέντων τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων. ἐξετάσαν τοὺς κατηγορουμένους περὶ τῆς πράξεως.

Ἀκοῦσαν τὸν εἰσαγγελεᾶ ἀναπτύξαντα τὴν κατηγορίαν, καὶ προτείναντα νὰ κηρυχθῶσιν οἱ κατηγορούμενοι ἐνόχοι.

Ἀκοῦσαν τὸν συνήγορον τῶν παρόντων κατηγορουμένων Μιχαὴλ Κ. Μιχαλόπουλον ἀντιτάξαντα τὴν ἀθώωσιν τῶν πελατῶν του, ἐὰν δὲ τὸ δικαστήριον θεωρήσῃ αὐτοὺς ἐνόχους, ἢ πρᾶξις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐκ προμελέτης γενομένη, ἀλλ' εἰς ὁρισμὸν ψυχικῆς ὀργῆς, παρασταθέντων μάλιστα τῶν πελατῶν του δι' ὅρων ἐκ μέρους τῶν παθόντων.

Ἐπεξελέθον τὴν δικογραφίαν καὶ διασκεφθέν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος Γεώργ. Μπαρμπάρεσσος κλητευθεὶς προσηκόντως, κατὰ τὰ ἀνω εἰρημένα περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως τοῦ κλητηρίου ἐπιζήμιος τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τὸ παρὰ τ. τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερ. ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος, ἐνῶς ὑπάρχει καταχωρισμένον τὸ εἰρημένον κλητήριον ἐπίκριμα, καὶ μὴ ἐμφανισθεὶς δικάζεται καὶ καταδικάζεται ἐρήμην κατὰ τὰ συνδυασμένα ἀρθρὰ 403, 460, 462, τῆς πολ. δικονομίας.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς ἐνόρκως καταθέσεις τῶν μαρτύρων Νικολ. Ζωταρὰ καὶ Ἰωάν. Ἀνδροῦτζου, ἀποδεικνύεται, ὅτι κατὰ τὴν ὁρισμένην ἐποχὴν οἱ κατηγορούμενοι συνεπλάκησαν καὶ ὁ μὲν Παῦλος Ἠλία Παύλου ἐκτόπησε τὸν τε Νικόλαον καὶ Μιχαὴλ Ζωταραῖους κατὰ κεφαλῆς, τὸν μὲν πρῶτον μετὰ ξύλον, τὸν δὲ δεύτερον μετὰ μάχαιραν, ἀντιταγματισθὲν δὲ καὶ διὰ τῶν ὁδόντων καὶ διὰ ξύλου μετ' αὐτοὺς. οἱ δὲ ἄλλοι δύο ἐκ τῶν συγκατηγορουμένων ἐκτόπησαν τοὺς αὐτοὺς Μιχαὴλ καὶ Νικόλαον Ζωταραῖους μετὰ ξύλους εἰς τ' ἄλλα μέρη τοῦ σώματος ἀδιακρίτως.

Ἐπειδὴ καὶ οἱ λοιποὶ μάρτυρες, ὅτε Μανόλης Γκίκα Ῥωμάνης, Θ. Λεβέντης καὶ Ἡλίας Μπιτζακτσόπουλος ἐθεβαίωσαν τὸ συμβῶν ἐν γένει, λέγουσι δὲ, ὅτι δὲν εἶδον εἰμὴ τοὺς Ζωταράδες, καὶ τὸν Παῦλον Ἠλία Παύλου τοῦτο δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀνωτέρω περιστατικῶν, διότι οἱ μὲν ἐπρόφρασαν πλεονέκτως, ὅτε πλέον εἶχον ἀναχωρήσει ὁ Μ. Καρακαλῆς, καὶ ὁ Γ. Μπαρμπάρεσσος, οἱ δὲ διότι δὲν τοὺς ἐγνώρισαν.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς ῥηθείας μαρτυρίας δὲν ἐξάγεται περιστατικῶν, εἰμὴ ἀπλῆς συμπλοκῆς καὶ διαπληκτικισμοῦ, καὶ δὲν ἀποδεικνύεται, ὅτι οἱ κατηγορούμενοι προεμελέτησαν καὶ παρεμύνησαν τοὺς παθόντας, διότι ἡ συμπλοκὴ κατ' ἀρχὰς ἐγένετο μετὰ μόνον τοῦ Νικολοῦ Ζωταρά, καὶ ἐντὶ αὐτῶν καὶ ἦλθον καὶ ἡ κίσθη, καὶ δευτέρως, ὅτι δὲν εἶχε, κατὰ τινος ἐξ αὐτῶν μικροτέρου ὀφθαλμοῦ, αὐτὸς μόνος καταθέσει, καὶ ὅτι τὸν περιφύλαττον, ἄλλος δὲ τις μάρτυς δὲ κατέθεσε πιθανὴν τινα περὶ τούτου περίστασιν, ὥστε δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ, εἰ μὴ ὡς γενομένη ἀπρομελετήτως ἡ πράξις.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν μνησθεῖσαν ἐκθεσιν τοῦ ἱατροῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Νικολ. Ζωταρά ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ κατὰ κεφαλὴς τοῦ Μ. Ζωταρά αἰκία ἐπέφερον ἀνικα-
νότητα πρὸς ἐργασίαν πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν τριάντων, αἱ δὲ μικρότεροι, αἱ ἐπὶ τοῦ σώματος αἰκίαι ἦσαν μικροτέρου βαθμοῦ, αἱ δὲ κατὰ τοῦ Νικολ. Ζωταρά ἐπενεχθείσης συνάμα ἦσαν τοιαῦται, ὥστε ἐπρόξενον αὐτῶ ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν ὡσαύτως πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν, οὐχὶ καὶ τῶν τριάντων.

Ἐπειδὴ διεκρίθησαν μόνον αἱ σημαντικώτεραι κατὰ κεφαλὴς τῶν παθόντων, ὅτι ἐπέεχθησαν ἀπὸ τὸν Παῦλον Ἠλία Παύλου, αἱ δὲ λοιπαὶ δὲν διεκρίθησαν παρὰ ἴσως ἐκ τῶν ἄλλων ἐπενέχθησαν.

Διὰ ταῦτα δικάζον ἐρήμην τὸν Γεώργ. Μπαρμπάρετον, ἡλικίας ἐτῶν 25, ἐμπο-
ρον, κηρύττει αὐτὸν τε καὶ τοὺς Παῦλον Ἠλία Παύλου καὶ Κούκος ἐτῶν 30, Ζωταράν, καὶ Μανόλην Κ. Καρακαλῆν ἡλικίας ἐτῶν 27, καζαζήν, κατοίκους ἄπαντας Σπετζῶν ἐνόχους, ὅτι τὴν νύκτα τῆς 28-29 Ἰανουαρίου 1840, ἐν Σπέτσαις ἀπρομελετήτως, καὶ εἰς ἀπαρασκεύαστον διαπληκτισμὸν ἀπεφάσαν καὶ ἐξετέλεσαν ὁ μὲν Παῦλος Ἠλία Παύλου καὶ Κούκος τραύματα κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Μιχαὴλ Ζωταρά, ἐξ ὧν οὗτος ὑπέπεσεν εἰς ἀνικανότητα πρὸς ἐργα-
σίαν διαρκέσαντα πλέον τῶν τριῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν τριάντων ἡμερῶν, καὶ εἰς τὸν Νικολάου Ζωταράν, αἰκίαν εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ τραύμα εἰς τὴν σιαγόνα· οἱ δὲ Γεώργιος Μπαρμπάρετος, καὶ Μανόλης Κ. Καρακαλῆς αἰκίας κατὰ τῶν εἰρημένων Μιχαὴλ καὶ Νικολάου Ζωταράων, ἐξ ὧν συνάμα ἐπρόξενθη εἰς μὲν τὸν Νικολάου Ζωταράν ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν πλέον τῶν τριῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν τριάντων ἡμερῶν, εἰς δὲ τὸν Μιχαὴλ Ζωταράν, ἥττον τῶν τριῶν ἡμερῶν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Δεκεμβρ. τοῦ 1840 ἐτους, ἐν τῷ
δωματίῳ τῶν διακεύσεων τοῦ δικαστηρίου τούτου, καὶ ἐδημοσιεύθη παραχρῆμα ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς προηγουμένης περὶ τῆς ἐνοχῆς τῶν κατηγορουμένων ἀπο-
φάσεως. Ἀκοῦσαν τὸν εἰσαγγελεῖα προτείναντα νὰ ἐπιβληθῇ εἰς ἄπαντας τοὺς κηρυχθέντας ἐνόχους φυλάκις δύο μηνῶν, καὶ νὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὰ ἐξόδα.

Ἀκοῦσαν τὸν συνήγορον τῶν παρόντων κηρυχθέντων ἐνόχων αἰτήσαντα νὰ
ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς πελάτας τῶν φυλάκισις τοῦ ἐλαχίστου ὄρου.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ αἱ πράξεις τῶν ὁποίων ἐκηρύχθησαν ἐνόχοι οἱ τε παρόντες κατηγο-
ρουμένοι καὶ ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς Γεώργιος Μπαρμπάρετος εἶναι πλημμέλημα καὶ
πταίσμα προνοούμενον καὶ τιμωρούμενον ἀπὸ τοῦ άρθρου 308 § 4 τοῦ ποινικοῦ
νόμου, συνδυασμένον καὶ μὲ τὸ άρθρον 311 τοῦ αὐτοῦ νόμου, καὶ τὸ 1 καὶ 2
τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1836 Β. Διατάγματος, τροπολογήσαντος τὸ ἀρθρ. 688 τοῦ
ποιν. νόμου ὁρίζοντα.

Ἀρθρον 308, « Ἐάν ὁ τραυματισμὸς ἀπεφασίσθῃ καὶ ἐξετασθῇ ἀπρομελε-
τῆτως εἰς θρασυὴν ψυχικὴν ὀργῆν ἢ εἰς ἀπαρασκεύαστον διαπληκτισμὸν,
καταγινώσκειται (§. 4.) φυλάκισις τὸ πᾶν ἐξ μηνῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ
ἀρθρ. 4, τοῦ ἀρθρου 307.

Ἀρθρον 311, « Ὅταν εἰς τινα συμπλοκὴν πολλοὶ ἐπίβαλον χεῖρα εἰς τὸν
θανατωθέντα ἢ πληγωθέντα 1) ἐάν μόνον ἡ περίπτωσις τῶν πολλῶν πληγῶν
ἔφερε τὸ γεγνημένον ἀποτέλεσμα, ἄπαντας τῶν ἀπαγόντων τῶν πληγῶν, 2) ἐάν
δὲ ἦναι βέβαιον, ὅτι μόνον οὗτος ἢ ἐκεῖνος τῶν γεγνημένων πληγῶν ἐπέφερον
τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, πᾶς ὅστις ἐπέφερε μίαν τῶν πληγῶν τούτων τιμωρεῖται
ὡς αὐτοὺς τοῦ συμβάντος ἀποτέλεματος.

Ἀρθρον 1. Τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου Διατάγματος, « Ὅστις προξένῃσι αἰκίαν,
φέρουσαν νόσον ἢ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητα μὴ διαρκέσαντα πλέον τῶν τριῶν
ἡμερῶν τιμωρεῖται (§. 2.) ἐάν ἡ αἰκία ἐγενεῖται ἀνευ προμελέτης κατὰ τὰ ἐν
τῇ ἀρχῇ τοῦ ἀρθρου 308 ὁρισμένα, μὲ κράτησιν μιᾶς μέτρου ἐξ ἐδομαδίων,
ἢ μὲ πρόστιμον εἰκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν. »

Διὰ ταῦτα ἔχον ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἀρθρον 82 τῆς ποιν. δικονομίας, καὶ 30 τοῦ
ποινικοῦ νόμου, καὶ δικάζον ἐρήμην τὸν Γεώργιον Μπαρμπάρετον.

Καταδικάζει τοῦτον μὲν, καὶ τὸν Μανόλην Κ. Καρακαλῆν εἰς μηνιαίαν φυλά-
κισιν, τὸν δὲ Παῦλον Ἠλία Παύλου, τὸν καὶ Κούκον, εἰς φυλάκισιν ἐνός καὶ
ἡμισέως μηνός, καὶ ἀλληλεγγύως εἰς τὰ ἐκαθαριθθησόμενα ἐξόδα τῆς δίκης,
καὶ εἰς τὰ τέλη τῆς σημερινῆς.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Δεκεμβρ. 1840.

Καὶ ἐδημοσιεύθη παραχρῆμα ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ὁ πρόεδρος Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Χ. ΜΑΤΑΚΙΔΗΣ, Χ. Στ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ,
Κ. ΦΕΤΑΔΙΔΗΣ, Ι. Γ. Ν. ΜΑΓΡΟΜΜΑΤΗΣ.

(Τ. Σ.)

Ὁ ὑπογραμματεὺς Δημήτρ. Γεωργιάδης.

(Ἐλ. 7 Ἰανουαρίου)

(Ἀριθ. ἐγγράφου 182)

(Ἀρ. διβλ. καταχ. 2) β'.

Τὸ ἐν Τριπόλει πρωτοδικεῖον

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν δικαστῶν Π. Γ. Σταματοπούλου προεδρεύοντος, Κυρ.
Μαροῦδη, καὶ Ι. Κ. Φεγγαρά, κωλυομένου τοῦ τε προέδρου Χ. Μιλιάνη καὶ τοῦ
Γεωρ. Βαλτᾶ. Συνεδρίασαν δημοσίως τὴν 16 Σεπτεμβρ. 1840, παρόντων τοῦ τε
ἀντεισαγγελέως Ἀρ. Βαλλῆ, καὶ τοῦ γραμματέως Ν. Ι. Ῥοδινῶ, διὰ νὰ δικάσῃ
τὴν μετὰ τοῦ ἐνάγοντος Γεωργ. Μπούκουρα, ἐμφανισθέντος διὰ τοῦ πληρεξου-
σίου τοῦ δικηγόρου Χ. Ι. Στεφανοπούλου, καὶ τῆς ἐναγομένης Βασίλης συζύγου
του, μὴ ἐμφανισθείσης μὴτε αὐτοπροσώπως, μὴτε διὰ πληρεξουσίου τῆς, περὶ
ἀπαγορεύσεως τῆς τελευταίας, δίκην, ἔχουσιν ὡς ἑπεται.

Κατ' αἴτησιν τοῦ Γεωργίου Μπούκουρα συνεκατέθη παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου
Νημοσίας, συγγενικὸν συμβούλιον διὰ νὰ γνωμοδότησῃ περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως
τῆς συζύγου τοῦ Βασίλης, ὡς δὴθεν πασχούσης ἀπὸ φρενοβλάβειαν, τὸ ὁποῖον
ἐξέδοτο τὸ ὑπ' ἀριθ. 225 καὶ ἀπὸ 26 Ἰουνίου τ. ε. δούλευμα, διευθυνθὲν παρὰ
τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέως, πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο, διὰ τὰ
περαιτέρω· εἰσαχθείσης δὲ τῆς προκειμένης ὑπόθεσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον κατὰ
τὴν 22 Ἰουλίου 1840, κατ' ἐρήμην τῶν διαδίκων μερῶν συζητηθείσης, τὸ δικα-
στήριον, ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 150, παρεμπιπτούσαν ἀπόφασιν του, δι' ἧς διε-
τάχθη νὰ κληθεῖν, ἐπιμελεῖα ἡ τοῦ εἰσαγγελέως, ἡ τοῦ Γεωργ. Μπούκουρα, ἡ
σύζυγος τοῦτοῦ Βασίλη, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου
τούτου, ἐντὸς εἰκοσίων ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, εἰς
ἡμέραν δικάσιμον συνήρων δικῶν, ὅπως ἐξετάσθῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου. ἐπὶ τῶν
περιστατικῶν ἀφαιρῶντων τὴν ἀνάγκην τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς, ἐνεκα τῆς εἰς αὐτὴν
προσπατούμενης φρενοβλάβειας.

Τῆς ἀποφάσεως ταύτης κοινοποιήθηκε πρὸς τὴν ἐναγομένην Βασίλην, παρὰ
τε τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τοῦ συζύγου τῆς Γεωργ. Μπούκουρα, κατὰ τὴν 7. τοῦ
ἰσταμένου μηνός, εἰσέχθη ἡ ὑπόθεσις αὐτῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὴν σημε-
ρινὴν συνεδρίαν.

Τὸ δικαστήριον

Ἀκοῦσαν τὸ συνήγορον τοῦ Γεωργίου Μπούκουρα ἐξαίτησάμενον τοῦ νὰ προο-
δεύῃ ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως ἐρήμην τῆς συζύγου τοῦ ἐντολέως του, καὶ
ἐπομένως, εἰν τὸ δικαστήριον δὲν ἐγκρίνῃ ἤδη τὴν περὶ ἀπαγορεύσεως αἴτησιν
τοῦ ἐντολέως του, τότε νὰ διορίσῃ προσωρινὸν διαχειριστὴν πρὸς συντήρησιν τῆς
περιουσίας, τῆς περὶ ἧς ἡ ἀπαγορεύσις, συζύγου τοῦ ἐντολέως του Βασίλης, διὰ
νὰ ἀποδειχθῇ ἐπομένως ἡ φρενοβλάβεια τῆς ἐναγομένης διὰ μαρτυρίαν.

Ἀκοῦσαν ἐπίσης καὶ τὸν ἀντεισαγγελεῖα ἀγορεύσαντα, καὶ ἀπαθῶσαντα εἰς τὸ
δικαστήριον νὰ σταθίσῃ τὰς προσαγομένας ἀποδείξεις, προσθεσάσαντα δὲ ὅτι
πρέπει ν' ἀποδείξῃ θετικῶς τὸ αἴτιον τῆς ἀπαγορεύσεως ὁ Γεώργ. Μπούκουρας.

Διεβλῶν τὴν δικογραφίαν καὶ διασκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθρ. 649 καὶ ἐπομ. καὶ 665, τῆς πολ. δικονομίας,
ἐπὶ ἀπαγορεύσεως διατεταγμένα, τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν κατ' αἴτησιν
ἐνός τῶν διαδίκων, ἔχει τὸ δικαίωμα δι' ἐκεῖνον τοῦ ὁποῦ ἡ μὴ πνευματικὴ
νόσος δὲν ὑπάρχει ἢ δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ν' ἀπαγγελλῇ
ἀπαγορεύσεις, ἀλλ' ἡ κατάσταση τῶν φρενῶν εἶναι μολοντοῦτο διφορούμενη, νὰ
διορίσῃ ἀντιλήπτορον προσωρινόν· ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου κλητευσθείσης προσπ-
κόντως τῆς συζύγου τοῦ Γεωργίου Μπούκουρα Βασίλης, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐν τῷ
ἀκροατηρίῳ, κατὰ τὸ ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως τοῦ κλητήρος Β. Κοσμοπούλου,
καὶ μὴ ἐμφανισθείσης, καὶ γενῶς ἐνῆς αἰτίας περὶ διορισμοῦ προσωρινῶν ἀντι-
λήπτορος παρὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ Γ. Μπούκουρα, αὐτὴ εἶναι παραδεκτὴ
κατὰ τὸν νόμον· προσωρινὸς δὲ διαχειριστὴς ἡ ἀντιλήπτωρ δύναται νὰ διορισθῇ
ὁ πατὴρ τῆς ἐρημένης, ὅστις ἐνεργῶν ἐπ' αὐτῆς, ὡς τοιοῦτος δύναται νὰ διεξάγῃ
δίκην τινα, ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος κ. τ. λ.

Διὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν

Παραδεχόμενον τὴν περὶ διορισμοῦ προσωρινῶν διαχειριστῶν ἢ ἀντιλήπτορος
αἴτησιν, τοῦ πληρεξουσίου τοῦ Γεωρ. Μπούκουρα, διορίζει προσωρινὸν διαχει-
ριστὴν καὶ ἀντιλήπτορα τῆς συζύγου αὐτοῦ Βασίλης, τὸν πατέρα αὐτῆς Ἀναγ.
Παπαγιαννοπούλου, διὰ νὰ παρίσταται ἀντ' αὐτῆς καὶ ἐνεργῇ πᾶν ὅ, τι ὁ νόμος
εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὑπαγορεύει· καὶ

Ἐπιβάλλει εἰς τὸν αἰτήσαντα τὸν διορισμὸν τοῦτον Γ. Μπούκουραν τὰ ἐξόδα
τῆς παροῦσης δίκης, καθὼς καὶ τὰ ἐκ τοῦ σφραγιστοῦ χρόνου τέλη ἐκ δραχ. 9.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Τριπόλει, τὴν 20 Σεπτεμβρ. 1840.

Ὁ πρόεδρος δικαστῆς Π. Γ. ΣΤΑΜΑΤΕΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ γραμματεὺς Ν. Ι. Ῥοδινός.

Ἐδημοσιεύθη τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ μηνός, μὴ παρόντος τοῦ πληρεξουσίου τοῦ
ἐνάγοντος.

Ὁ πρόεδρ. δικ. Π. Γ. ΣΤΑΜΑΤΕΟΠΟΥΛΟΣ.

(Τ. Σ.)

Ὁ γραμματ. Ν. Ι. Ῥοδινός.

(Ἐλ. 7 Ἰανουαρίου)

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 197.)

(Ἀριθ. διβλ. καταχ. 10.)

Τὸ ἐν Λαμίας δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν δικαστῶν Ἀναγ. Χριστοπούλου προέδρου, Φρ. Στρατο-
μάχερ καὶ Ἀιδ. Σχοῦτα. Συνεδρίασαν δημοσίως τὴν 25 Ὀκτωβρ. ε. ε. παρόντων
τοῦ τε ἐκκλησιάρχου τῶν εἰσαγγελεῖα πρῶτου δικαστοῦ Ἰω. Λοζάρη, ἐν ἑλλείψει
εἰσαγγελέως καὶ ἀντεισαγγελέως, καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Εὐθ. Δημητριάδου,
ἀπόντος τοῦ γραμματέως Ἐρ. Βλαχάκη, ἵνα δικάσῃ τὴν περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν
τοῦ Γεωργ. Τζαγκάρη, ἐμφανισθέντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ Χρ. Παναζοῦ
δικηγόρου, κατὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἑλένης Σαψαλοπούλας, μὴ ἐμφανισθείσης
οὔτε αὐτοπροσώπως, οὔτε διὰ πληρεξουσίου τῆς, ἔχουσιν ὡς ἑπεται.

Διὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον· ἔχον ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας λόγους,
καὶ τὸν μνημονεύοντα νόμον καὶ τὰ ἀρθρα 595 καὶ 210 τῆς πολ. δικονομίας.

Δικάζον ἐρήμην τὴν Ἑλένην Σαψαλοπούλαν, καὶ παραδεχόμενον τὰς ἀπὸ 24
Ὀκτωβρ. ε. ε. προτάσεις τοῦ Γεωργ. Τζαγκάρη καὶ κατὰ συνέπειαν τούτων τὴν
ἀπὸ 10 Νοεμβρ. π. ε. περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν του.

Ἐπιτρέπει τὴν διάζευξιν αὐτοῦ τοῦ Γ. Τζαγκάρη ἀπὸ τῆς μέχρι τοῦδε συζύγου
του Ἑλένης Σαψαλοπούλας καὶ τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ συζευχθῇ μετ' ἄλλης γυναίκας.

Διατάσσει τὴν τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως κατὰ
τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 677 τῆς πολ. δικονομίας.

Τὰ δικαστικά ἐξόδα καθὼς καὶ τὰ τέλη τῆς σημερινῆς συμφηρίζονται.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Λαμίας, τὴν 1. Νοεμβρ. 1840.

Ἐδημοσιεύθη τὴν 8. τοῦ αὐτοῦ μηνός καὶ ἐτους.

Ὁ πρόεδρος Α. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

(Τ. Σ.)

Ὁ ὑπογραμματεὺς Εὐθ. Δημητριάδης.

(Ἐλ. 12 Ἰανουαρ.)

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 473.)

(Ἀρ. διβλ. καταχ. 17.)

Τὸ ἐν Πάτραις δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν δικαστῶν Ἰωάννου Γ. Πανᾶ προέδρου, Μ. Δημητριάδου
καὶ Δημητρίου Σταννῶ. Συνεδρίασαν δημοσίως τὴν 18 Νοεμβρίου 1836, ἐπὶ
παρουσίας τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως Π. Ι. Χαλικοπούλου, καὶ τοῦ γραμματέως
Σ. Μανολάτου, διὰ νὰ δικάσῃ τὴν ἐξῆς περὶ υἱοθεσίας αἴτησιν.

Ὁ Ἀσημάκης Τσίπας καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ Γεωργούλα, κάτοικοι Τυποτοῦ
τῆς Κυλλινίας, ὁ μὲν ὀγδοηκονταετής, ἡ δὲ πεντηκονταετής, συνελθόντες πρὸ
χρόνων εἰς γάμον δὲν ἀπέκτησαν τέκνα τῆς ἰδίας αὐτῶν συζύγιας, καὶ παραλα-
βόντες ἕνεκα τούτου πρὸ δεκαεπτά ἡδὲ ἐτῶν τὸν Δημήτριον Τσίπαν, ἔχοντα τότε
τριῶν ἐτῶν ἡλικίαν, ἀνέθρεψαν αὐτὸν ὡς ἰδίον τῶν τέκνων, καὶ εὐχαριστοῦμενοι
ἀπὸ τὴν διαγωγὴν του ἐξήρτησαν διὰ τῆς ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου τ. ε. πρὸς τὸ
δικαστήριον ἀφωρῆς τῶν νὰ κηρυχθῇ ὁ διαληφθεὶς Δ. Τσίπας θετὸς αὐτῶν υἱός.

Ἀκούσαν τὴν ἐκθεσιν τοῦ εισηγητοῦ Δ. Σταννῶ. Ἀκροασάμενον τοὺς υἱοθε-
τούντας, παρουσιασθέντας αὐτοπροσώπως, καὶ ἐκφράσαντας τὴν οἰκίαν αὐτῶν
βουλὴν καὶ προαίρεσιν διὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν.

Τὸν υἱοθετούμενον συναίοντα αὐτοπροσώπως νὰ υἱοθετηθῇ.

Ἀκούσαν τελευταίον τὸν πληρεξούσιον τῶν υἱοθετούντων Ν. Μανιάκη δικη-
γόρον, καὶ τὸν εἰσαγγελεῖα.

Διασκεφθὲν.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν προκειμένην υἱοθεσίαν συτρέχουν ὅλα τὰ παρὰ τῶν ἀρθρῶν
4-6 τοῦ Β.δ. 6. Τ. Η. τῆς ἐξαδίδου τοῦ Ἀρμενοπούλου διαταττόμενα.

Διὰ ταῦτα.

Παραδεχόμενον τὴν αἴτησιν τοῦ Ἀσημ. Τσίπα καὶ τῆς συζύγου του Γεωργούλας·
Κηρύττει τὸν Δημήτρ. Τσίπαν θετὸν αὐτῶν υἱόν, ἀπολαμβάνοντα τοῦ λοιποῦ
ὅλα τὰ νόμιμα δικαιώματα, καὶ ὑποκείμενον, εἰς τὰς ἐνοχάς.

Τὰ τέλη τοῦ διὰ τὰ πρακτικά καὶ τὴν παρῶσαν ἀπόφασιν καταναλωθέντος
σφραγιστοῦ χρόνου δραχ. 9, θέλουν πληρωθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω υἱοθετούντας.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Π. Πάτραις, τὴν 19 Νοεμβρίου 1836.

Καὶ ἐδημοσιεύθη τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ μηνός καὶ ἐτους.

Ὁ πρόεδρος Ι. Γ. ΠΑΝΑΣ.

Ὁ γραμματεὺς Σ. Μανολάτος.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ.

(Ελ. 11 Δεκεμβρίου.)

(Αρ. βιβλ. καταχ. 15.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Καλάμαις πρωτοδικαῖς κλητὴρ δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1840 καὶ ὑπ' ἀριθ. 177, 1298 πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, δι' ἧς ἐδόθη ἡ ἀδεία παρα τοῦ αὐτοῦ προέδρου εἰς τὸν ταμίαν Μεσοηρίας νὰ κατὰσχῃ καὶ πλειστηριασθῇ τὰ κάτωθεν σημειωθέντα κτήματα τῆς κυριότητος τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέτου Νικολάου Μιλανήτη κατοικοῦ Γιαννητζάνικα τῶν Καλαμῶν, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου δραχμῶν 2789 καὶ λεπ. 5.

Ὅθεν δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 6 ἀριθ. 2, τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκτιθεῖται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ ἐπὶ τῆς παρούσης παραπόδας ἀκίνητα κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις περὶ γράφεται ἀκριβῶς εἰς τὸ παραπόδας τῆς παρούσης ἀντίγραφον τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκδόσεως.

Ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτῶν θέλει γίνεαι μετὰ παρελεύσιν τριάντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἕλλην Τχυδρόμος, τὴν πρώτην κυριακὴν μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, θέλει δὲ ἀρχίσαι τὴν 10 ὥραν π. μ. καὶ θέλει τελειώσῃ τὴν 1. μ. εἰσπίπτον τοῦ εἰρηνοδίκου Καλαμῶν ὡς ἀρμοδίου ὑπαλλήλου, ἐντὸς τῆς πόλεως Καλαμῶν εἰς τὸν διὰ τοῦς πλειστηριασμὸς τόπον.

Ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προσφορᾶς θέλει προσδιορισθῇ παρὰ τοῦ καταδιδόντος ταμίᾳ Μεσοηρίας εἰς τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου (3 Ὀκτωβρίου) 1836 Β. Διατάγματος καταχωρισμένου εἰς τὸ 53 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὰ δὲ κτήματα παραδίδονται ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπευθυνημένου, ὅθεν προσκαλιπύται δοῦν ἐπίθυμουν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων, νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον νὰ πλειωθῶσιν.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸ καταστήμα τῶν εἰρηνοδίκων, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν περιφέρειαν κείνται τὰ κατασχθέντα κτήματα, εἰς τὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ ν. μ. καὶ ἔσθ' ἂν θέλει παραπεμφθῇ διὰ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Τχυδρόμου.

Ἐν Καλάμαις, τὴν 30 Δεκεμβρίου 1840.

Ὁ κλητὴρ Νικόλαος Γεωργόπουλος.

Ἐπεταί τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1840, καὶ ὑπ' ἀριθ. 177, 1298, πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, παρα τοῦ ὁποῖου παραγγέλλων ὁ ὑποφαινόμενος Ν. Γεωργόπουλος κλητὴρ τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν μετεδὴν εἰς Γιαννητζάνικα τῶν Καλαμῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνω μνημονευθείσης πράξεως, καὶ συνοδευθεὶς μετὰ τοῦ ὑμῆρχ. Καλαμῶν Π. Μπενάκη καὶ τῶν δύο πρὸς πωρογραφίαν μαρτύρων, μὴ παρόντος τοῦ ὀφειλέτου, καὶ δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 957, 958 καὶ ἐπόμενα τῆς πολ. δικονομίας, ἐπεχείρησα τὴν αἰτουμένην κατασχέσιν ὡς ἀκολουθεῖ.

1. Κατέσχον ἐν ἐλαιοσυκοπερίδῳ ἐκ στρεμμάτων ὡς ἔγγιστα 4, ἐμπεριέχοντος ἐλαιόδενδρα 42, συκοδενδρά 56, κείμενον ἐντὸς τοῦ ὁρίου Γιαννητζάνικα τοῦ δήμου Καλαμῶν, καὶ γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετ' ὁσπήτιον τοῦ Π. Μοναχοῦ, κατὰ δυσμὰς μετ' ἀποδολίον τῆς Ἀμερικῆς Μαντζαδοτζίτζας, κατ' ἀρκτον μετ' ἀποδολίον ὁρόμον, καὶ κατὰ μεσημβρίαν μετ' τοῦ Οἰκονόμου Π. Μοναχοῦ, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ δημάρχου τὸ ὅλον διὰ δραχμὰς δύο χιλιάδας.

2. Κατέσχον ἐν ἐλαιοπερίδῳ ἐκ στρεμμάτων 5, ἐμπεριέχοντος ἐλαιόδενδρα 64, κείμενον ἐντὸς τοῦ ὁρίου Γιαννητζάνικα τῶν Καλαμῶν, καὶ γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετ' ὁσπήτιον τοῦ Οἰκονόμου, κατὰ δυσμὰς μετ' ὁσπήτιον τοῦ Θεοδώρου Γαρετλή, κατὰ μεσημβρίαν μετ' τοῦ Παναγιώτου Μοναχοῦ, καὶ κατ' ἀρκτον μετ' ὁσπήτιον τοῦ Θεοδώρου Ἀσημάκου, καὶ μετ' τὴν οἰκίαν τοῦ Οἰκονόμου, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου δημάρχου τὸ ὅλον διὰ δραχμὰς δύο χιλιάδας.

3. Κατέσχον ἐν ἀμπέλιον ἐκ στρεμμάτων ὡς ἔγγιστα 3, ἐμπεριέχοντος ἐλαιόδενδρα 9, μωραϊόδενδρα 11, κείμενον ἐντὸς τοῦ ὁρίου Γιαννητζάνικα τῶν Καλαμῶν, καὶ γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετ' ἐλαιοπερίδῳ τοῦ Σταυριανούλη, κατὰ δυσμὰς μετ' τὴν ἀγίαν Τριάδα, κατὰ μεσημβρίαν μετ' ὁ ἐλαιοπερίδῳ τοῦ Ν. Μιλανήτη, καὶ κατ' ἀρκτον μετ' ὁ ἐλαιοπερίδῳ τοῦ Γ. Ψαθά, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ δημάρχου τὸ ὅλον διὰ δραχμὰς δύο χιλιάδας.

4. Κατέσχον ἐν ἐλαιοπερίδῳ ἐκ στρεμμάτων ὡς ἔγγιστα 4, ἐμπεριέχοντος ἐλαιόδενδρα 42, κείμενον ἐντὸς τοῦ ὁρίου Γιαννητζάνικα, πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ Ψαθά, καὶ γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετ' ὁσπήτιον τοῦ Γεωργίου Ψαθά, κατὰ δυσμὰς μετ' τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μεταμορφώσεως, κατὰ μεσημβρίαν μετ' τῆς ἀγίας Τριάδος, καὶ κατ' ἀρκτον μετ' τὴν οἰκίαν τοῦ Γ. Ψαθά, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου τὸ ὅλον διὰ δραχμὰς δύο χιλιάδας.

5. Κατέσχον ἐν ἐλαιομωραϊοπερίδῳ ἐκ στρεμμάτων ὡς ἔγγιστα 4, ἐμπεριέχοντος ἐλαιόδενδρα 30, μωραϊόδενδρα 26, κείμενον ἐντὸς τοῦ ὁρίου Γιαννητζάνικα τῶν Καλαμῶν, κατὰ τὴν θέσιν Καλαμίτζη, καὶ γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετ' ὁσπήτιον τῶν Ποταμιῶν, κατὰ δυσμὰς μετ' ὁ ἔσθ' ἂν τοῦ Καλαμίτζη, κατὰ μεσημβρίαν μετ' ἀποδολίον ὁρόμον, καὶ κατ' ἀρκτον μετ' τοῦ Νικολάου Μιλανήτη, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου τὸ ὅλον διὰ δραχμὰς δύο χιλιάδας.

6. Κατέσχον καὶ ἐν ὁσπήτιον μετ' ὁ ἐλαιοτριβεῖόν του, κείμενον ἐντὸς τοῦ χωρίου Γιαννητζάνικα τοῦ δήμου Καλαμῶν, καὶ γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετ' ὁσπήτιον τοῦ Θεοδώρου Μαντζαδοτζίτζας, κατὰ δυσμὰς μετ' ὁ τῆς Σοφοδείας, κατὰ μεσημβρίαν μετ' ὁσπήτιον τοῦ Παναγιώτου Μοναχοῦ, καὶ Καραγιάννη, καὶ κατ' ἀρκτον μετ' ὁσπήτιον τοῦ Π. Μοναχοῦ, καὶ ἐκτιμήθη καὶ αὐτὸ παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου τὸ ὅλον τοῦ ὁσπήτιου μετ' ὁ ἐλαιοτριβεῖον διὰ δραχμ. πέντε χιλιάδας ἀριθ. 5000.

Ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτῶν θέλει γίνεαι σύμφωνα μετ' τὸν νόμον.

Ἡ παρούσα ἐκθεσις συνταχθεῖσα παρὰ τοῦ ὑποφαινόμενου κλητῆρος καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπὶ τῶν διαληφθέντων δημάρχου καὶ τῶν μαρτύρων, προσυπογράφεται παρ' αὐτοῦ, αὐτῶν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἐκθέσεως θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἐγένετο ἐν Γιαννητζάνικα, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1840.

Ὁ δημάρχος Καλαμῶν Π. Μπενάκης.

Οἱ μάρτυρες Α. Π. Τζάνης, Ν. Νικολόπουλος.

Ὁ κλητὴρ Νικόλαος Γεωργόπουλος.

Περὶ λήψεως Ἀναφορῶν.

(Ελ. 3 Ἰανουαρίου.)

(Αρ. βιβλ. καταχ. 1.)

Αἰτήσεις τῆς Μαρίας Σπηλιώτου διαμενύσης εἰς Ἀθήνας συζύγου τοῦ Ἰωάν. Ράλλη ἐμποροῦ, κατοικοῦ Πειραιῶς πτωχὸς αὐτῆς καὶ εὐρισκόμενος ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις πολιτικὴν φυλακὴν κατὰ τοῦ συζύγου τῆς αὐτοῦ, περὶ χωρισμοῦ κτημάτων.

Π. ὅς τὸ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικεῖον.

Ἡ ὑποφαινόμενη ἐνημερώθη κατὰ τὸ ἔτος 1804, ἐν Ἰῶνι τὸν εἰρημένον Κ. Ἰωάννην Ράλλον, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ μακαρίτης πατὴρ μου ὑποσχέθη καὶ παρέδωσε προῖκα, εἰς ὁσπήτιον κτήριον εἰς Ἰῶνιν ἐν δὲ κτημάτων τετρακοσίων, διαφορὰ ῥουχικὰ μου, δύο τάπητας μεγάλους, ὁκτώ προσκεφάλια, τρία παπλώματα, δύο στιβάματα, δύο δακτυλίδια ἀδομάντια, τὸ ἐν ῥίτζη καὶ τὸ ἄλλο γονόπετρον, εἰς σταυρὸν χρυσοῦν μετ' τὴν ἀλυσσὸν του, δραχ. τριάκοντα, πέντε τετζέρια, εἰς τιβὰ, εἰς σερέμι, καὶ μετρητὰ δίστηλα τετρακοσία· ὁ δὲ γαμβρὸς μοὶ ἔδωσε προγυμνασίαν δωρεὰν δώδεκα δούβιας τῆς Ἰσπανίας, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐπισυνημένου προκοσμηφώου ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου 1809, ὑπογεγραμμένου παρὰ τε τοῦ πατρός μου καὶ τοῦ συζύγου μου.

Ὁ σύζυγός μου ὁκτώ ἐπώλησε πρὸ πολλοῦ τὸν εἰς Ἰῶνιν ὁσπήτιον μου ἐπὶ τοῦ ὁποῖου εἶχεν οἰκοδομηθεῖ οἰκίαν, ὡς ἐπώλησεν ἕνεκα τῶν παρελθουσῶν δεινῶν περιστάσεων τοῦ πολέμου, τὰ δακτυλίδιά μου, καὶ τὸν χρυσοῦν σταυρὸν μετ' τὴν ἀλυσσὸν του, τὰ δὲ μετρητὰ τῆς προκοῦς μου, καθὼς καὶ τὴν προγυμνασίαν δωρεὰν ἐδωπάησε, καὶ τὰ ῥουχικὰ καὶ ἄλλα ἐπιπλα ἐφθάρησαν ὅλα σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου.

Πρὸ τίνος δὲ καιροῦ ἐλαττωθείσης τῆς περιουσίας τοῦ διαληφθέντος συζύγου μου ἐκηρύχθη πτωχὸς, δι' ἀποράσεως τοῦ ἐνταῖθα ἐμποροδικεῖου, οἱ δὲ δανεισταὶ αὐτοῦ ἔθεσαν χεῖρα διὰ τῶν πραγμάτων, ἐπὶ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ συζύγου μου τούτου, ὅθεν διακινδυνεύει ἡ προῖξ μου, ἧς εἶναι προνομία πάντων τῶν χρεῶν τοῦ συζύγου μου, ἐπομένως ἡ αἰτήσις μου περὶ χωρισμοῦ τῶν κτημάτων ἀπὸ τοῦ συζύγου μου, εἶναι δόσιμος κατὰ τὸ γράμμα καὶ τὴν διὰ οἶαν τοῦ ἀρθρ. 676 τῆς πολ. δικονομίας, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀσφαλίσω τὴν προῖκά μου ἀπὸ τὴν διακινδυνεύουσαν περιουσίαν τοῦ συζύγου μου.

Διὸ ἐξαιτούμαι. 1. Νὰ κηρυχθῇ δόσιμος ἡ αἰτήσις μου περὶ τοῦ χωρισμοῦ τῶν κτημάτων ἀπὸ τοῦ συζύγου μου, 2. Νὰ μοὶ χωρηθῇ ἡ ἀδεία νὰ κινησῶ κατὰ τὸν συζύγου μου τὴν περὶ τοῦ χωρισμοῦ τῶν κτημάτων ἀγωγὴν μου, καὶ νὰ ζητήσω παρ' αὐτοῦ καὶ συνηρητικῶς κατ' αὐτοῦ, ἡ κατὰ τῶν δανειστῶν, πᾶν ὅ,τι μοὶ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τοῦς Νόμους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1840.

Ἡ εὐπειθεστάτη Μαρία Ράλλη.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Δεκεμβρίου 1840.

Μαρία Ράλλη.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου 1840. ἀποράσεως τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν ὑπ' ἀριθ. 4558, καὶ συμφώνως μετ' τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 677 τῆς πολιτικ. δικονομίας, παραγγέλλεται ὁ κλητὴρ Ἄνδρ. Λούζης τὴν κατὰ νόμον τοιχοκολλησὶν τῆς παρούσης ἀντιγραφῆς μου εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον Πειραιῶς, καὶ ἐν τῷ ἀρροατηρίῳ τῶν εἰρηνοδίκων Πειραιῶς, τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν, καὶ τὴν δημοσιεύσιν τῆς διὰ τῆς ἐφημερ. ὁ Ἑλλ. Τχυδρόμου. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Δεκεμβρίου 1840.

Μαρία Ράλλη.

(Ελ. 7 Ἰανουαρίου.)

(Αρ. βιβλ. καταχ. 2.) α.

Πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1840, ὑπ' ἀριθ. 225, ἀποράσεως τοῦ ἀνω ἑω σημειωθέντος δικαστηρίου δημοσιεύεται πρὸς γινώσκιν τῶν ἐγγόντων συμφέρον, διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἕλλην. Τχυδρόμος, περὶ λήψεως τῆς ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1840, περὶ διαζεύξεως αἰτήσεως τοῦ Γεωργ. Μπούκουρας κατοικοῦ Μιγουλίων, κατὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Βασίλης Α. Παπαγιαννοπούλου κατοικοῦ Ὠσαύτης, ὡς ἔπεται.

« Συμφωνῶ μετ' ὁ ἀρθρ. 686, συνδυασμένον μετ' ὁ ἀρθρ. 682 — 685 τῆς πολ. δικονομίας, εἰσαγέτω ἡ παρούσα αἰτήσις εἰς τὸ δικαστήριον καὶ παρακαλεῖται ὁ Κ. πρῶτος νὰ ἐνεργήσῃ τὰ ὅσα ὁ νόμος διατάττει, προσδιορίζων ἡμέραν καθ' ἣν νὰ γίνῃ ἀπόπειρα ἐξώσεως, μετ' ὁ το δικαστήριον παραδεχόμενον τοῦς ἀναφερομένους ἐν τῇ αἰτήσῃ ταυτὴ δικαίους λόγους, τοῦ Γεωργ. Μπούκουρας, ν' ἀποφαιθῇ διαλελυμένη τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς συζύγου του Βασίλης Α. Παπαγιαννοπούλου ὑπάρχουσαν συζυγίαν. »

Ἐν Τριπόλει, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1840.

Εὐπειθεστάτος

Γεωργ. Μπούκουρας, καὶ δι' αὐτὸν ὁ πληρεξούσιός του

Χρ. Ι. Στεφανόπουλος

Παραγγέλλονται οἱ ἀρμόδιοι κλητῆρες νὰ τοιχοκολλησὶν τὴν παρούσαν περίληψιν εἰς τὴν αἰθυσαν ἐντὸς ἐκείνου τῶν ἐν τῷ ἀρθρ. 680, συνδυασμένον μετ' ὁ 677 τῆς πολ. δικονομίας, δικαστηρίῳ καὶ συμβολαιογραφείῳ.

Τὴν αὐτὴν ἡμερὴν/αν. Ὁ αὐτὸς πληρεξ. Χρ. Ι. Στεφανόπουλος.

Παρόραμα.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 41 π. ε. παρὰρτ. τοῦ Ἕλλην. Τχυδρόμου καταχωρισθεῖσαν ἀναφορὰν τοῦ Ἑρρίκου Σκην, ἀναγνῶθι εἰς τὸν στιχ. 7. ἀφάνισιν ἀντὶ ἔφεςιν.